

در سالگرد قتل‌های سیاسی پاییز ۱۳۷۷

هفده سال پیش در چنین روزهایی عزیزان ما: پیروز دوانی، حمید حاجی‌زاده، کارون حاجی‌زاده، مجید شریف، پروانه فروهر، داریوش فروهر، محمد مختاری، محمد جعفر پوینده، یکی پس از دیگری محکوم حکمی مخفیانه شدند، ربوده شدند، به خانه‌شان هجوم رفت، حریم‌شان شکست، جسم و جان گرامی‌شان درد کشید و سرانجام با بیرحمی و خشونت‌ی لجام‌گسیخته به قتل رسیدند.

پاییز آن سال به درد و خون عزیزان ما آغشته است. انسان‌هایی که هریک در جایگاه خویش و با پافشاری بر باورها و آرمان‌های خویش، برای برقراری آزادی و عدالت پیکار کردند. و کارون کودکی بود نورسیده و جرمش چشم‌های باز او، که شاهد قتل پدر شد.

قتل‌های سیاسی پاییز ۷۷ بر وجدان جامعه زخمی عمیق زد و موج گسترده‌ای از اعتراض مردمی را سبب شد. این اعتراض فراگیر نقطه‌ی عطفی ساخت در پاسخگو کردن نهادهای قدرت، در افشاگری خشونت سازمان‌یافته بر ضد دگراندیشان، در پافشاری جمعی بر حق رسیدگی قضایی و لزوم دادخواهی جنایت‌های سیاسی.

اما تمامی تلاش‌ها و پایداری‌هایی که در این راستا انجام شد با سدی از تحریف و سرکوب از سوی نهادهای حکومتی روبرو گشت و به سرانجام بایسته نرسید. رسیدگی قضایی به این قتل‌ها یا انجام نشد و یا به بیراهه کشیده شد. لاپوشانی و تقلب و تهدید و سرکوب جایگزین دادرسی شد. اعتراض‌های ما، وکلای ما و تمامی همراهان این راه دشوار به جایی نرسید. و این روندهای مخدوش و غرض‌ورزانه نیز باری شدند سنگین در کف‌های بیدادها، و دردی شدند روی دردها بر جان ما.

اکنون که یک بار دیگر سالگرد قتل‌های سیاسی پاییز ۷۷ فرارسیده است، از شما می‌خواهیم تا در یادآوری و بزرگداشت آن جان‌های شیفته‌ی آزادی، که شریان شریف زندگی‌شان در این روزها قطع شد، ما را همراهی کنید. همراهی‌مان کنید در پافشاری بر دادرسی عادلانه‌ی جنایتی که بر آنان رفت، در ایستادگی بر روشنگری و دادخواهی جنایتی که بر دگراندیشان رفته است.

با امید به آن روز موعود که «داد خواهیم این بیداد را»

خانواده‌های

دوانی، حاجی‌زاده، شریف، فروهر، مختاری، پوینده